

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 13 sierpnia 2020 r.

w sprawie ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 24 lipca 2020 r. ustawy o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w tytule ustawy w ogólnym określeniu przedmiotu ustawy po wyrazie „wewnętrznych” dodaje się wyrazy „i ministra właściwego do spraw finansów publicznych”;
- 2) w art. 1 w pkt 7, w art. 39b w ust. 2:
  - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oznaczenie przełożonego podejmującego decyzję;”;
  - b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wskazanie okresu, na który nastąpi zawieszenie lub przedłużenie okresu zawieszenia;”;
- 3) w art. 1 w pkt 7, w art. 39c w ust. 5 po wyrazach „lub wniosku” dodaje się przecinek oraz wyrazy „wraz z aktami sprawy”;
- 4) w art. 1 w pkt 7, w art. 39d w ust. 3 wyraz „uchylenia” zastępuje się wyrazem „uchyleniu”;

- 5) w art. 1 w pkt 9:
- a) w art. 66a w ust. 2 wyrazy „nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, 1673 i 2020) lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75)” zastępuje się wyrazami „nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia policjantów, o którym mowa w art. 99 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku”,
  - b) w art. 66b w ust. 3 wyrazy „nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych” zastępuje się wyrazami „nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia policjantów, o którym mowa w art. 99 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku”;
- 6) w art. 1 w pkt 10, w art. 72 w ust. 2 w pkt 3 skreśla się wyrazy „, połączonej ze znacznym wysiłkiem fizycznym”;
- 7) w art. 1 w pkt 10, w art. 72 w ust. 7 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) w służbie kandydackiej przebywającemu na urlopie lub pełnodobowej przepustce;”;
- 8) w art. 1 po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:
„11a) w art. 80:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Policjantowi, który po zwolnieniu ze służby w Policji podjął pracę, okres tej służby wlicza się do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień wynikających z prawa pracy.”;

- b) uchyla się ust. 2 i 3,
  - c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
    - „4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do policjanta zwolnionego ze służby na podstawie art. 41 ust. 1 pkt 3, 4 i 4a.”;
- 9) w art. 1 w pkt 17 w lit. a, w ust. 3 w pkt 13 wyraz „obywatelowi” zastępuje się wyrazami „innej osobie”;
- 10) w art. 1 w pkt 39 w lit. c, w ust. 3 wyrazy „w zakresie dowodowym” zastępuje się wyrazami „w materiale dowodowym”;
- 11) w art. 2 w pkt 8, w art. 43c w ust. 5 wyrazy „i akt” zastępuje się wyrazami „lub wniosku, wraz z aktami”;
- 12) w art. 2:
- a) w pkt 18, w art. 71a w ust. 2 wyrazy „nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, 1673 i 2020) lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75)” zastępuje się wyrazami „nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 103 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku”;
  - b) w pkt 19, w art. 71b w ust. 3 wyrazy „nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych” zastępuje się wyrazami „nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 103 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku”;

- 13) w art. 2 w pkt 33, w art. 117d w ust. 1 w pkt 1 wyraz „miesięczne” zastępuje się wyrazem „miesięcznie”;
- 14) w art. 2 w pkt 39, w ust. 2 w pkt 13 wyraz „obywatelowi” zastępuje się wyrazami „innej osobie”;
- 15) w art. 2 w pkt 45, w art. 136bt wyrazy „w zakresie dowodowym” zastępuje się wyrazami „w materiale dowodowym”;
- 16) w art. 3:
  - a) w pkt 1, w ust. 2a wyrazy „tytuł zawodowy inżynier pożarnictwa albo tytuł zawodowy inżynier” zastępuje się wyrazami „tytuł zawodowy inżyniera pożarnictwa albo tytuł zawodowy inżyniera”;
  - b) w pkt 4 w lit. b, w pkt 4 wyrazy „tytuł zawodowy inżynier” zastępuje się wyrazami „tytuł zawodowy inżyniera”;
  - c) w pkt 5:
    - w pkt 2 wyrazy „tytułu zawodowego inżynier” zastępuje się wyrazami „tytułu zawodowego inżyniera” oraz wyrazy „zawodu strażak” zastępuje się wyrazami „zawodu strażaka”;
    - w pkt 3 wyrazy „tytułu zawodowego inżynier oraz tytułu zawodowego magister inżynier” zastępuje się wyrazami „tytułu zawodowego inżyniera oraz tytułu zawodowego magistra inżyniera” oraz wyrazy „wykonywania zawodu technik” zastępuje się wyrazami „wykonywania zawodu technika”;
- 17) w art. 4 w pkt 4, ust. 10b otrzymuje brzmienie:

„10b. Strażakowi uprawnionemu do dodatku funkcyjnego, w zamian za czas służby przekraczający normę, o której mowa w ust. 1, nie przysługuje czas wolny, o którym mowa w ust. 9 i 10, ani rekompensata pieniężna, o której mowa w ust. 9.”;

- 18) w art. 4 w pkt 5:
- a) w lit. a w tiret pierwszym, w pkt 3 wyrazy „tytuł zawodowy inżynier” zastępuje się wyrazami „tytuł zawodowy inżyniera” oraz wyrazy „zawodu strażak” zastępuje się wyrazami „zawodu strażaka”,
  - b) w lit. b, w ust. 5a wyrazy „uzyskał tytuł technik” zastępuje się wyrazami „uzyskał tytuł technika”,
  - c) w lit. c, w ust. 9 wyrazy „zawodu strażak” zastępuje się wyrazami „zawodu strażaka”,
  - d) w lit. d, w pkt 2 wyrazy „tytuł zawodowy inżynier” zastępuje się wyrazami „tytuł zawodowy inżyniera” oraz wyrazy „zawodu strażak” zastępuje się wyrazami „zawodu strażaka”;
- 19) w art. 4 w pkt 13, w art. 62 w ust. 2 w pkt 1 wyraz „trwającego” zastępuje się wyrazem „trwających”;
- 20) w art. 4 po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:
„15a) w art. 70:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Strażakowi, który po zwolnieniu ze służby w Państwowej Straży Pożarnej podjął pracę, okres tej służby wlicza się do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień wynikających z prawa pracy.”,
  - b) uchyla się ust. 2 i 3,
  - c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do strażaka zwolnionego ze służby na podstawie art. 43 ust. 2 pkt 3 i 4.”;
- 21) w art. 6 przed pkt 1 dodaje się pkt ... w brzmieniu:
„...”) w art. 58:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Przy ustalaniu dodatku za wysługę lat funkcjonariuszy uwzględnia się:

- 1) okresy służby w Służbie Więziennej;
  - 2) okresy służby w Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Urzędzie Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Policji, Biurze Ochrony Rządu, Służbie Ochrony Państwa i Państwowej Straży Pożarnej;
  - 3) okresy służby w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
  - 4) okresy traktowane jako równorzędne ze służbą w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej i Służbie Więziennej, w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723);
  - 5) okresy zakończonego zatrudnienia wykonywanego w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub na danym stanowisku;
  - 6) inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają wliczeniu do okresu pracy lub służby, od którego zależą uprawnienia pracownicze lub wynikające ze stosunku służbowego.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2d w brzmieniu:
- „2a. Do wysługi lat uwzględnianej przy ustaleniu wysokości dodatku za wysługę lat funkcjonariuszy, zwanej dalej „wysługą lat”, zalicza się okresy zakończonego zatrudnienia wykonywanego w niepełnym wymiarze czasu pracy proporcjonalnie do sumy

świadczonych w tych okresach wymiarów czasu pracy obowiązujących w danym zawodzie lub na danym stanowisku, nie więcej jednak niż okres wykonywanego zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy.

2b. Okresy zatrudnienia wykonywanego w niepełnym wymiarze czasu pracy na podstawie art. 186 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz.U. z 2020 r. poz. 1320) traktuje się jak okresy zatrudnienia wykonywanego w pełnym wymiarze czasu pracy.

2c. Do wysługi lat nie zalicza się okresów służby i pracy, za które nie przysługiwało uposażenie, wynagrodzenie lub zasiłek na podstawie przepisów o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, a także okresów zawieszenia w czynnościach służbowych, zgodnie z art. 198 ust. 1 pkt 3.

2d. Przepisu ust. 2c nie stosuje się do okresów służby i pracy, za które nie przysługiwało uposażenie, wynagrodzenie lub zasiłek na podstawie przepisów o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, w przypadku gdy funkcjonariusz, także przed podjęciem służby w służbie Więziennej:

- 1) korzystał z urlopu udzielonego w celu sprawowania opieki nad małoletnim dzieckiem, przewidzianego w przepisach prawa pracy;
- 2) korzystał z urlopu bezpłatnego udzielonego w związku z wyjazdem za granicę wspólnie z małżonkiem przeniesionym tam w celu pełnienia służby albo pracy w przedstawicielstwie dyplomatycznym, urzędzie konsularnym, stałym przedstawicielstwie przy Organizacji Narodów Zjednoczonych, instytucie polskim lub innej misji państwowej;
- 3) korzystał z urlopu bezpłatnego udzielonego na okres kształcenia w Krajowej Szkole Administracji Publicznej, jeżeli okres ten zaliczono w zakresie wszelkich uprawnień pracowniczych zgodnie z art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1991 r. o Krajowej Szkole Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego (Dz.U. z 2019 r. poz. 1388);
- 4) prowadził indywidualne gospodarstwo rolne lub pracował w takim gospodarstwie na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 lipca

1990 r. o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy (Dz. U. poz. 310).”;;”;

22) w art. 6:

a) w pkt 2 w lit. a, w ust. 3 wyrazy „nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, 1673 i 2020) lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75)” zastępuje się wyrazami „nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 56 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku”;

b) w pkt 3, w art. 164a w ust. 3 wyrazy „nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych” zastępuje się wyrazami „nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 56 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku”;

23) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505, 568, 695, 1087 i 1106) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 210 dodaje się art. 210a–210c w brzmieniu:

„Art. 210a. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli wszczęte przeciwko niemu postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu braku ustawowych znamion czynu

zabronionego lub niepopelnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym.

2. Zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, następuje ze środków Krajowej Administracji Skarbowej, na wniosek funkcjonariusza, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 223 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, kierując się dobrem służby, Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zapewnić funkcjonariuszowi, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popelnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, ochronę prawną jeszcze przed zakończeniem tego postępowania. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio. Poniesione przez Krajową Administrację Skarbową koszty ochrony prawnej nie podlegają zwrotowi przez funkcjonariusza, niezależnie od wyniku postępowania karnego.

Art. 210b. 1. Funkcjonariuszowi pokrzywdzonemu przestępstwem, o którym mowa w art. 222, art. 223 lub art. 226 Kodeksu karnego, w związku z wykonywaniem czynności służbowych przysługuje, na jego wniosek, bezpłatna ochrona prawna w postępowaniu karnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego.

2. Ochronę prawną, o której mowa w ust. 1, zapewnia izba administracji skarbowej, w której funkcjonariusz pokrzywdzony przestępstwem pełni służbę, a jeżeli jednostka ta nie ma zapewnionej obsługi prawnej realizowanej przez radców prawnych lub adwokatów, ochronę prawną zapewnia Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

3. W przypadku braku możliwości zapewniania ochrony prawnej przez jednostkę, o której mowa w ust. 2, funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 223 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze

rozporządzenia, tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 3 oraz w art. 210a ust. 2 i 3, a także podmioty właściwe w sprawie zwrotu kosztów ochrony prawnej, o których mowa w ust. 3 i w art. 210a ust. 2, kierując się koniecznością korzystania przez policjanta z ochrony prawnej na wysokim poziomie, a także szybkiego zwrotu kosztów poniesionych przez funkcjonariusza na ochronę prawną.

Art. 210c. Ochrona prawna, o której mowa w art. 210a i art. 210b, przysługuje również funkcjonariuszowi oddelegowanemu do wykonywania zadań służbowych poza Służbę Celno-Skarbową, na jego wniosek, w przypadku gdy postępowanie karne, o którym mowa w art. 210a ust. 1 lub art. 210b ust. 1, zostało wszczęte w związku z wykonywaniem przez niego czynności służbowych.”;

2) po art. 226 dodaje się art. 226a w brzmieniu:

„Art. 226a. 1. Funkcjonariuszowi przyznaje się świadczenie motywacyjne po osiągnięciu powyżej:

- 1) 25 lat służby, ale nie więcej niż 28 lat i 6 miesięcy – w wysokości 1500 zł miesięcznie, albo
- 2) 28 lat i 6 miesięcy służby – w wysokości 2500 zł miesięcznie.

2. Do stażu służby, o którym mowa w ust. 1, zalicza się okresy:

- 1) służby w Służbie Celno-Skarbowej;
- 2) służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej i Służbie Więziennej;
- 3) traktowane jako równorzędne ze służbą, o której mowa w pkt 1 i 2, wymienione w art. 13 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby

Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723).

3. Decyzję o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego przełożony, o którym mowa w art. 204 ust. 1, wydaje nie później niż w terminie 30 dni po osiągnięciu przez funkcjonariusza stażu służby, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2. Decyzja o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego wydawana jest w przypadku zaistnienia przesłanek, o których mowa w ust. 6.

4. Przed wydaniem decyzji o przyznaniu świadczenia motywacyjnego funkcjonariusz podlega opiniowaniu służbowemu na zasadach, o których mowa w art. 206, jeżeli od dnia wydania ostatniej opinii o tym funkcjonariuszu upłynęły co najmniej 3 miesiące.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przyznaje świadczenie motywacyjne Szefowi Krajowej Informacji Skarbowej i jego zastępcom oraz Dyrektorowi Krajowej Informacji Skarbowej i jego zastępcom. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

6. Świadczenia motywacyjnego nie przyznaje się funkcjonariuszowi:

- 1) który podczas ostatniego opiniowania służbowego otrzymał jedną z opinii służbowych, o których mowa w art. 179 ust. 1 pkt 4;
- 2) przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne lub dyscyplinarne do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania;
- 3) ukaranemu karą dyscyplinarną – do czasu jej zatarcia;
- 4) skazanemu wyrokiem sądu lub w stosunku do którego postępowanie karne zostało warunkowo umorzone – przez okres roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

7. Jeżeli po przyznaniu świadczenia motywacyjnego wystąpią okoliczności, o których mowa w ust. 6, niezwłocznie wydaje się decyzję stwierdzającą ustanie prawa do wypłaty tego świadczenia.

8. Od decyzji o odmowie przyznania świadczenia motywacyjnego oraz od decyzji stwierdzającej ustanie prawa do wypłaty świadczenia motywacyjnego funkcjonariuszowi przysługuje odwołanie do wyższego przełożonego w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji. W przypadku decyzji wydanej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych przysługuje, w takim samym terminie, wniosek o ponowne rozpatrzenie

sprawy.

9. Świadczenia motywacyjnego nie wypłaca się za okres:

- 1) korzystania z urlopu bezpłatnego,
- 2) przerw w wykonywaniu obowiązków służbowych, za które funkcjonariusz nie zachował prawa do uposażenia, wymienionych w art. 229 ust. 1,
- 3) zawieszenia w czynnościach służbowych albo tymczasowego aresztowania,
- 4) zwolnienia z zajęć służbowych, o którym mowa w art. 233 ust. 1 pkt 1–4,
- 5) innej nieobecności trwającej co najmniej jeden miesiąc – proporcjonalnie do tego okresu.

10. Świadczenie motywacyjne wypłaca się w każdym kolejnym miesiącu kalendarzowym, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano decyzję o przyznaniu świadczenia motywacyjnego.

11. Świadczenie motywacyjne płatne jest z dołu do dziesiątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który świadczenie motywacyjne przysługuje.

12. Prawo do wypłaty świadczenia motywacyjnego ustaje w miesiącu, w którym decyzja, o której mowa w ust. 7, stała się ostateczna lub nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego w związku ze zwolnieniem funkcjonariusza ze służby, z jego śmiercią lub zaginięciem. Świadczenia motywacyjnego za ten miesiąc nie wypłaca się.”.”;

24) w art. 7 w pkt 3:

- a) w art. 142a w ust. 2 wyrazy „nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, 1673 i 2020) lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75)” zastępuje się wyrazami „nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy,

o którym mowa w art. 162 ust. 14, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku”,

b) w art. 142b w ust. 3 wyrazy „nie wyższej niż stawka maksymalna wynagrodzenia jednego adwokata, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze lub jednego radcy prawnego określona w przepisach wydanych na podstawie art. 22⁵ ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych” zastępuje się wyrazami „nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 162 ust. 14, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku”;

25) w art. 7 w pkt 22 w lit. c w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „pkt 2 otrzymuje” zastępuje się wyrazami „pkt 1 i 2 otrzymują” oraz dodaje się pkt 1 w brzmieniu:

„1) działanie z motywacji zasługującej na szczególne potępienie albo w stanie nietrzeźwości albo po użyciu alkoholu lub innego podobnie działającego środka;”;

26) w art. 9:

a) w ust. 1 wyrazy „z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji obowiązujących” zastępuje się wyrazami „zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym” oraz wyrazy „do dnia 6 listopada” zastępuje się wyrazami „przed dniem 6 listopada”,

b) w ust. 2 wyrazy „do dnia 6 listopada” zastępuje się wyrazami „przed dniem 6 listopada” oraz wyrazy „z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej obowiązujących” zastępuje się wyrazami „zmienianej w art. 2 w brzmieniu obowiązującym”,

c) w ust. 3 i 4 wyrazy „do dnia 6 listopada” zastępuje się wyrazami „przed dniem 6 listopada”;

27) w art. 25–27, w art. 29 w ust. 1 i 2, w art. 32, w art. 33, w art. 35 ust. 1–3 oraz w art. 36 wyrazy „do dnia” zastępuje się wyrazami „przed dniem”;

28) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. Dodatek za wysługę lat, o którym mowa w art. 58 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ustala się z urzędu funkcjonariuszowi Służby Więziennej pełniącemu służbę w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych funkcjonariusza, z wyrównaniem od dnia 1 stycznia 2020 r. Ustalenie wysokości dodatku za wysługę lat oraz jego wypłata następuje w terminie do dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, nie później jednak niż w dniu ustalenia stosunku służbowego.”;

29) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków Szefa Krajowej Administracji Skarbowej będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 642 000 tys. zł, w tym w:

- 1) 2020 r. – 29 000 tys. zł;
- 2) 2021 r. – 36 000 tys. zł;
- 3) 2022 r. – 45 000 tys. zł;
- 4) 2023 r. – 53 000 tys. zł;
- 5) 2024 r. – 60 000 tys. zł;
- 6) 2025 r. – 69 000 tys. zł;
- 7) 2026 r. – 78 000 tys. zł;
- 8) 2027 r. – 80 000 tys. zł;
- 9) 2028 r. – 91 000 tys. zł;
- 10) 2029 r. – 101 000 tys. zł.”.

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 13 sierpnia 2020 r. Senat rozpatrzył ustawę o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw i uchwalił do niej 29 poprawek.

Poprawki nr 1, 23 i 29 zmierzają do przyznania funkcjonariuszom Krajowej Administracji Skarbowej świadczenia motywacyjnego oraz prawa do zwrotu kosztów poniesionych na ochronę prawną w takiej samej wysokości jak przysługujące w innych służbach.

W ocenie Senatu, uchwalona przez Sejm ustawa wyraźnie pomija jedną ze służb mundurowych jaką jest Służba Celno-Skarbowa. Służba ta, pod wieloma względami tożsama z innymi służbami mundurowymi powinna być objęta przepisami przedłożonej ustawy za czym przemawia zdaniem Senatu, potrzeba poszanowania konstytucyjnej zasady równości znajdującej oparcie w art. 32 ust. 1 Konstytucji RP.

Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wypowiedział się na temat realizacji zasady równości w zakresie sytuacji prawnej poszczególnych służb mundurowych.

W istocie tzw. służby mundurowe stanowią kategorię zbiorczą. W jej skład wchodzi formacje funkcjonariuszy o zróżnicowanej specyfice celów i zadań, struktury organizacyjnej, wymagań stawianych kandydatom do służby, uprawnień oraz obowiązków i praw, uposażenia i świadczeń pieniężnych oraz odpowiedzialności dyscyplinarnej, jak chociażby Policja, Państwowa Straż Pożarna oraz Służba Więzienna.

Gdy zadania czy obowiązki danej służby (w tym wypadku funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej) są pod wieloma względami podobne do odpowiednich zadań i obowiązków określonych dla innych służb, to podobieństwo wykonywanych zadań powinno przekładać się na zakres uprawnień funkcjonariuszy poszczególnych służb.

Zdaniem Senatu nie znajduje konstytucyjnego uzasadnienia odmienne potraktowanie funkcjonariuszy KAS wobec funkcjonariuszy Policji, Straży Pożarnej czy Straży Granicznej w zakresie praw zawartych w omawianych poprawkach.

W **poprawkach nr 5, 12, 22 i 24** Senat proponuje podniesienie kwot przyznawanych funkcjonariuszom z tytułu zwrotu kosztów wydatkowanych na ochronę prawną – do wysokości czterokrotności przeciętnego miesięcznego uposażenia funkcjonariuszy.

Senat stanął na stanowisku, że pozwoli to na dostosowanie przyznawanej pomocy do rzeczywistych kosztów ponoszonych przez funkcjonariuszy na pomoc prawną.

Wprowadzając **poprawkę nr 6** Senat proponuje ujednoczenie przepisów ustaw pragmatycznych i przesądzenie, że prawo policjantów tak jak innych funkcjonariuszy służb mundurowych, do wyżywienia w naturze powinno zależeć wyłącznie od ilości godzin pełnionej służby a nie – dodatkowo od ilości włożonego przez funkcjonariusza wysiłku fizycznego.

Potrzeba ujednoczenia uprawnień funkcjonariuszy stoi za wniesieniem przez Senat **poprawki nr 7**. Proponuje się przyznanie policjantom w służbie kandydackiej prawo do podwyższonej stawki żywieniowej na urlopie lub przepustce – tak jak funkcjonariuszom Straży Granicznej.

Poprawki nr 8 i 20 pozwolą policjantom i strażakom na zaliczanie okresu służby do wysługi lat pracy, nie uzależniając tego prawa od terminu podjęcia pracy po dniu zwolnienia ze służby.

Poprawki nr 21 i 28 należą do grupy najważniejszych z wprowadzanych przez Senat zmian. W poprawkach tych wskazane zostały okresy służby i zatrudnienia uwzględniane przy ustalaniu wysokości dodatku za wysługę lat dla funkcjonariuszy Służby Więziennej. Poprawka nr 28 jako przepis przejściowy precyzuje zasady jego wypłaty za 2020 rok.

Wszystkie pozostałe poprawki mają charakter redakcyjny, stylistyczny i precyzujący.